

שדה כלניות ושדה קרב

ארצי נזכר באירועי "דרום אדום" בעקבות שירה של שושנה דמארי "כלניות", ומזמין את גבע ומשפחתו לטיול מיוחד ומגוון בעקבות שדות הקרב של הכלניות שבשיר ושדות הכלניות שבטבע. ולקינוח: שפע פעילויות מיוחדות בגן הלאומי פארק אשכול | כתבה: אדר סטולרו מליחי

פריחת כלניות בצפון הנגב. פסטיבל דרום אדום צילום רפי בביאן

לאימא שלי ולי יש תחביב. בזמן הבישול לקראת שבת היא אוהבת להאזין לרדיו ואני... אוהב לסייע לה. גם ארצי אוהב להצטרף אלינו מדי פעם, כי אימא שלי מבשלת נפלא וארצי תמיד נהנה לטעום. בשבוע שעבר, בעוד אימא בוחשת בשלושה סירים במקביל, אני חותך עגבניות וארצי טועם את עשבי התיבול הטריים, התנגן ברדיו השיר "כלניות" של שושנה דמארי. אימא הצטרפה מיד לשירה. כשהסתיים השיר, הזכיר קריין הרדיו שהשנה ימלאו עשר שנים למותה של הזמרת. השיר הזכיר לי את מרבדי הכלניות שראינו בחורף שעבר בשמורת הטבע פורה שבצפון הנגב. "הכלניות כל כך יפות... מגיע להן שיר מיוחד בשבילן", אמרתי. אימא אמרה שהשיר נכתב דווקא על חיילים - על הצנחנים הבריטים, בתקופה שבה שלטו הבריטים בארץ, מעט לפני הקמת מדינת ישראל. הצנחנים חבשו כומתות אדומות ולכן כונו "כלניות". ארצי חיך, הפעם לא ידעתי אם בגלל עלי הרוקט הטעימים שלעס, או בזכות הרעיון לטיול שהתגלגל כבר בראשו בעקבות ההסבר של אימא. "יש לי רעיון נפלא לטיול", הקדים אותי ואמר, "טיול ובו פרחי כלנית לרוב, וגם קצת סיפורים על לוחמים בריטים בארץ ישראל". ארצי גרם לאימא להפסיק לבחוש, להתיישב, ולהקשיב להצעתו לטיול. ארצי סיפר שהאזור שבו נטייל היה זירת

קרב מן המעניינות בתקופת מלחמת העולם הראשונה. במהלך המלחמה כבשו הבריטים את הארץ מדי התורכים, ששלטו בה במשך תקופה של 400 שנה. הכיבוש הזה התאפשר לאחר שני כישלונות, באמצעות תחבולה מרתקת שהגו הבריטים. ארצי הבטיח שיספר אודותיה בטיול, ולא הסכים לתת לנו אפילו רמז אחד. "הישארו סקרנים", אמר. חלפו כמעט מאה שנה מאז הקרבות באזור, אבל בטיול לאורך נחל הבשור אפשר לראות גם היום נקודות המספרות את סיפור הקרב. כמו למשל: בורות מים שבהם אגרו מים ללוחמים הבריטים, מסילת ברזל שעליה הובילו ציוד ומים, וגם את המחנה עצמו, שהיה במרכז הגן הלאומי פארק אשכול של היום. ארצי הוסיף וסיפר שבכל סופי השבוע של חודש פברואר חוגגים בצפון הנגב את פסטיבל "דרום אדום", המוקדש כולו למרבדי הפריחה האדומה המקשטת את שטחי אדמת הלס האופיינית לאזור. "נוכל לשלב טיול פריחה וחוויה מיוחדת", המשיך ארצי בפירוט התכנית שהחלה להתגבש בראשו. "נצא אחר הצהריים ביום שישי, נעמיס אוהל, פנס ואופניים, נקדים את המוני המטיילים בשבת, ונבלה את הלילה בחניון הלילה הנפלא של גן לאומי פארק הבשור, המוכר גם בשמו פארק אשכול". "נעמיס גם עצים למדורה", אמרה אימא, "לא נוותר על תחביב הבישול המשותף בשישי, הפעם נעשה אותו בשטח", אמרה בהתרגשות, "אני כבר אדאג לתפריט".

"למחרת נקום מוקדם", המשיך ארצי, "ניסע ברכב לאורך הדרך הנופית של נחל הבשור. יש שם גשר חבלים מרשים מעל ערוץ הנחל, ופריחה רבה לאורך הדרך היפה. נחזור לגן הלאומי פארק אשכול ונרכב על האופניים במסלול האופניים המשולט שבגן. נוכל אפילו להצטייד במפת ניווט משפחתית שמחלקים בכניסה לגן הלאומי. יש לאורך השביל כמה נקודות מעניינות ביותר, ונקודת תצפית אחת שנוכל לעלות עליה ולדמיין שאנחנו חיילים בריטים הצופים אל עבר האזור כולו, ובמיוחד אל העיר עזה". אבא, שבדיוק נכנס הביתה ושמע את סוף השיחה אמר: "התכנית נשמעת מצוין, אפילו קצת קרבית", חיך וקרץ לארצי. "לא ידעתי שיש כל כך הרבה מה לראות בפארק אשכול. אני לא בטוח שאתאפק עם סיפור התחבולה של הבריטים... סיקרנת אותי מאוד", אמרתי לארצי. הפסקנו את תכנון הטיול כדי לסיים את ההכנות לארוחת ערב שבת. בערב ישבנו כולנו סביב השולחן ונהנינו מאוד ממעשה ידינו (ידיה של אימא בעיקר). אחר כך חילקנו בינינו משימות, כי הטיול הצריך הפעם הכנה מרובה.

שוק על המים וצפרדעים בתוכם
אני בדקתי את מסלול הטיול באתר האינטרנט של רשות הטבע והגנים, וגיליתי עוד דבר מעניין. בשבתות "דרום אדום" יש בפארק אשכול "שוק על המים", שהוא יריד מעניין לכולנו. יהיו בו דוכני מזון, פעילות לילדים, מתקני שעשועים לקטנים ולגדולים ומופעי מוזיקה. אימא, כמובן, התעניינה באתר האינטרנט מה נצטרך להכין לקראת הלינה והארוחה המיוחדת בחוץ, וגילתה שבחניון יש מקלחות ואפילו שטח המיועד לבישול. היא סיפרה שמי שירצה, יוכל לישון גם באחד החדרים שבסביבה, וכולנו החלטנו פה אחד שנעדיף את שק השינה ואת האוהל. ארצי התייעץ גם עם חבריו ברשות הטבע והגנים, כדי לדעת מה יש עוד שמעניין באזור. חבריו סיפרו שכמו בכל שנה, מציינים בתחילת חודש פברואר בעולם, וגם בישראל, את יום בתי הגידול הלחים, ושביום שבת, 6 בפברואר מוזמנים המטיילים אל כמה משמורות הטבע והגנים הלאומיים בישראל, בהן גם אל גן לאומי הבשור (אשכול), כדי להכיר את סביבת החיים המיוחדת

בשולי מקווי המים ובתוכם (כמו: נחלים, בריכות חורף, ומעינות). ארצי אמר שפעילויות אלה חשובות מאוד, מכיוון שסביבות מימיות אלה הולכות ומצטמצמות, הולכות ומתייבשות, הולכות ומזדהמות, ובעלי החיים והצמחייה באזורים אלה סובלים מאוד. חשוב שכולם ידעו כיצד אפשר למנוע את המפגעים בבתי הגידול הלחים ולהקטין את הנזק הנגרם להם בכל העולם. "נהדר!", שמחתי... "אם ככה, כבר יש לנו מועד לטיול - השבת הראשונה של חודש פברואר. יש לנו גם חניון לילה, גם כלניות, גם ניווט ואופניים, גם בריטים וגם סיפור תחבולה מיוחד, ונוסף לכל אלה גם פעילות חקר בסביבת נחל הבשור, במסגרת יום שמירת בתי גידול לחים. משמח אותי לחשוב שבאותו הזמן, במקום אחר בעולם, בסביבת נחל או בריכת חורף, ילד אחר ישמע למה חשוב לשמור על בתי הגידול הלחים...חשבתי לעצמי. "נשמע לי שנצטרך לבלות בפארק אשכול שלושה ימים לפחות", אמרתי. ואימא ואבא הבטיחו שאם לא נספיק הכל, נחזור לביקור נוסף.

מי אני?

שלום, אני ארצי. יש לי חברים רבים ברשות הטבע והגנים. כשאפשר, הם מזמינים אותי להצטרף אליהם ומלמדים אותי הרבה על שמירת טבע וסביבה ועל עבודתם בשטח. יש לי גם חבר צעיר ושמו גבע, ואנחנו אוהבים מאוד לטייל יחד. הוא מתייעץ איתי ומזמין אותי לטייל ואני מכיר לו מקומות חדשים ומפתיע אותו בסיפורים מעניינים. במדור זה, גבע מספר על חוויות משותפות ועל טיולנו יחד ואתם מוזמנים לטייל בעקבות הסיפורים.

